Kirken i strøket

Menighetsblad for Tempe/Leira

Nr 1 2017

Den lamme ble frelst på grunn av de andres tro

Esbjørn Hummelgård tok i sin preken søndag 19. februar fram at det var de som firte den lamme ned fra taket som hadde tro. Bønner og handlinger fra troende kan være avgjørende for at andre blir ført til Gud..

Se siste side

Påsken - forsoningsverket mellom menneske og Gud

Se side 2

Herborg Finnset

overtar etter Tora Samset som prost i Strinda. Herborg Finnset kommer opprinnelig fra Sørreisa og har blant annet vært domprost i Tromsø i tolv år.

Oppfølging av prestetjenesten, menighetsstruktur og kontaktflaten med vanlige mennesker er blant utfordringene Heborg Finnset vil ta fatt i.

Se side 8

Forsoning

Forsoning er et sentralt ord i den kristne tro, det peker innover mot troens sentrum og rører ved det mysterium som heter Guds kjærlighet til verden. Ordet om forsoningen er fylt av den samme kjærlighet og kraft som en gang skapte verden. Gud lar forsoningens lys stråle ut over verden i Jesus Kristus, i en evig gjenskapelse som ikke ender før hele denne verden blir skapt helt på ny.

Gud er forsoningens kilde, men forsoningens lys avslører en annen virkelighet. Det finnes en mistro og et fiendskap i verden. Lyset fra Gud blir avvist. Synden river ned fellesskapet mellom Gud og mennesker og truer livet med ødeleggelse. Det er forsoningens mørke bakteppe.

Forsoningen er dette: At Gud åpner sitt liv mot verden. At han gir alt for å overvinne fiendskapet. At han kommer selv. At han i Jesus Kristus gir sitt liv for å redde oss fra døden. At han i denne handlingen gjenoppretter det fellesskapet som syndens og dødens makt hadde brutt. Guds forsonergjerning i Jesus Kristus reiser et håpstegn over verden. Gud skal fullføre sitt verk. Ondskap og død får ikke det siste ord. Det siste ordet tilhører Gud, ordet om helbredelse og fred for en såret jord.

Men må forsoningen, med korset som symbol, stå i sentrum i den kristne tro? Er ikke det for dystert og gåtefullt? Hvorfor ikke en lett forståelig visdomslære? Noe vakkert, allmennmenneskelig, litt psykologisk og terapeutisk? Kanskje et program for moralsk opprustning eller en vei til åndelig utvikling og opplysning? Nei, vi må fastholde forsoningens mørke bakteppe. Korset står som et tegn på Guds trofasthet mot verden, men også som et tegn på menneskeslektens opprør mot Gud. Selv om vi vil det gode, og gjør godt, makter vi ikke å fri oss selv fra urett og ondskap. Bibelen tegner et klart og usminket bilde av denne virkeligheten. Vi står innfor syndens og dødens makt.

Denne virkeligheten forholder korset seg til. Fordi synden ikke først og fremst handler om moralsk tvilsomme handlinger, kan forsoningen ikke skje gjennom treningsprogrammer for fremme av bedre livsførsel, heller ikke gjennom fornyet åndelig erfaring. Men fordi synden binder oss i mistillit til Gud og ødeleggende kretsing om oss selv og vårt eget, kan forsoningen bare skje gjennom Guds egen frigjørende handling. Derfor står korset i sentrum. Det er reist av menneskers ondskap og svik. Her faller hvetekornet i sin jord, og i jordens mørke fødes nytt liv. Kjærligheten viser seg sterkere enn døden. Mørkets makter må vike.

Det nye og forsonte menneske er skapt for å leve et liv i kjærlighet og tilgivelse. Hun har tatt imot en rettferdighet som ikke er hennes egen. Den som ikke vil tilgi hindrer sin egen tilgivelse. Det som ikke blir tilgitt, både det vi nektet å tilgi og det vi nektet å søke tilgivelse for, følger oss videre. Vi utfordres til å gi tilgivelsens krefter rom også når konfliktene er vanskelige og fellesskapet er truet.

Det fines krenkelser og urett som har skapt så dype sår at tilgivelsen er utenfor rekkevidde. Kanskje skal vi da la Gud få være alene om å kunne tilgi alt, men slike spesielle situasjoner fjerner ikke kallet og utfordringen i våre hverdagsliv: Kallet til å tilgi!

Alt liv i vår menighet bør ha et liv i forsoningens lys som et mål: Å bære budskapet om forsoningen fram i verden. Ikke som et fjernt ekko fra historisk tid, men som et løfte om Guds nyskapende nærvær i verden akkurat her og nå. Et nærvær i dåpens vann, der barnet gjennom dåpen blir til Guds barn og mottar den Hellige ånd. Og i nattverdens brød og vin, der vår Herre gir seg selv til oss til liv og oppreising. Et nærvær fylt av nåde og sannhet og barmhjertighet, når evangeliet forkynnes. I menigheten fødes og næres det nye livet på forsoningens og tilgivelsens grunn.

Tiden for forsoning og tilgivelse er alltid nå. Kirkefaderen Augustin har sagt: «Hvis noen gjør deg ondt, så skynd deg å tilgi ham, så det ikke skal bli to onde mennesker».

Esbjørn Hummelgård

Ny soknestruktur blir en hovedsak

Velkommen til nytt semester 2017! Det gjelder tilsatte, frivillige medarbeidere og beboere i nærområdet til kirkene våre. Vi er ulike lag og organisasjoner som arbeider for tilbud til det beste for innbyggerne i nærområdet vårt. Til sammen eksisterer det mange tilbud av ulik karakter for beboerne. For ikke lenge siden inviterte vi til menighetsfest der vi blant annet ønsket å hedre en av våre trofaste medarbeidere, Elin Rø Ludvigsen, som har mottatt kongens fortjenestemedalje, blant annet for sitt arbeid i nærområdet. Der var representanter fra andre lag og organisasjoner som viste at vi står sammen om mye. Det er en styrke for alle!

Den 13. mai er det konfirmasjon i Leira kapell og den 14. mai er det konfirmasjon i Tempe kirke. Til sammen er det 32 konfirmanter. Den 5. februar i år var Tempe og Leira menighetsråd representert ved innsetting av ny prost i Strinda. Den nye prosten heter Herborg Finnset og kommer fra Tromsø. Hun har tidligere vært domprost der. Hennes virkeområde er hovedsakelig menighetene på østsiden av byen. Vi har allerede ønsket henne velkommen og invitert henne til å delta på menighetsrådsmøte hos oss.

Med prosjektet «ny soknestruktur» i Trondheim i regi av kirkelig fellesråd regner vi med at vi i løpet av de neste årene også vil få et mye tettere samarbeid med andre områder i prostiet. Ett av målene for prosjektet innbefatter også utredning av ny organisering av ressursene i soknene som gir større fagmiljø, reell daglig ledelse i soknene med personal- og økonomiansvar, større muligheter til å håndtere mulige fremtidige økonomiske utfordringer, for å sitere et av grunnlagsdokumentene. Mye tyder på at alle medarbeidere i kirken vil få et større geografisk virkeområde enn hva de har i dag. Kirkelig fellesråd vil også fatte vedtak om videre fremdrift i prosjektet. Menighetsbladet og hjemmesiden vil være nyttige informasjonskilder for det som skal skje fremover.

Til slutt vil jeg hilse dere alle med en salmestrofe av Ronald Fangen fra 1942, etter tysk fangenskap (nr 536 i salmeboka):

Guds menighet er jordens største under! Mens verdens skikkelse i hast forgår, er Kristus i all evighet den samme, og fast hans rike på sin klippe står. Mens verdens riker stiger og de synker går kirken mot fullkommenhetens vår

Bjørn Olav Træthaug
(formann i menighetsrådet)

Velbrukt dåpskjole 112 år

På gudstjenesten 5. februar i år i Leira kapell ble fire barn døpt. Alle hadde fine dåpskjoler som det er vel verd å ta vare på for gjenbruk i nye barnedåper. Dåpskjolen til Erle var likevel spesiell. Den har blitt brukt til 25 barn!

Dåpskjolen ble laget av Christiane Vold fra Orkanger (født 1881). Den ble sydd til hennes første datter som ble døpt i 1905. Senere ble den brukt til tre småsøstre, så til 6 av Christianes barnebarn, 7 av hennes oldebarn, 6 av hennes tippoldebarn, og nå til to av hennes tipptippoldebarn!

Kjolen er godt bevart og har vært brukt landet rundt. Den er et kunstverk, når en ser utførelsen med bise og legg, bånd og blonder, på det tynne stoffet.

Marit Lindstad/Ingrid Rønning

Danseglade seniorer på Tempe utstråler livsglede

Tempe seniordans samler over 20 danseglade over 60 år hver mandag kl.11-13 i Festsalen på Tempe helse- og velferdssenter. De har holdt på siden 2004 og er svært glade for å få benytte det gode og luftige danselokalet. Bare det siste året har de hatt danseoppvisning to ganger på Formiddagstreffet som menigheten arrangerer, og her utstråler de stor livsglede.

Aud Eli Folgerø forklarer hva seniordans er.

- Seniordans oppstod i Tyskland i begynnelsen av 1970 årene og spredte seg etter hvert til mange land i Europa. Forbundet Seniordans Norge ble stiftet i 1994 og har omtrent 13000 medlemmer fordelt i grupper over hele landet. I Trondheim er det 15 grupper som danser på ulike steder og dager/ tidspunkt, forteller Folgerø.

- *Hva er det som får så mange til å bli hektet på denne danseformen?*

- Seniordans har en utpreget sosial profil og dansen er utformet på en måte som gjør den velegnet for eldre og yngre mennesker. Alle deltar i dansen, her er det ikke tradisjonell mann/ dame, men partnere markeres med røde og blå bånd. Dansen foregår blant annet parvis i ring, men også for eksempel som dans på linje (line dance). Musikken er viktig. Den er fengende og avpasset dansene. Rytmene varierer fra vals, foxtrot, tango, rumba, samba, swing, reinlender, polka med flere. Til hver dans gis det instruksjon og stikkord av en danseleder som har fått opplæring gjennom kurs i regi av Forbundet Seniordans Norge. I Seniordans er det ikke ferdigheter og prestasjoner som teller. Et godt sosialt samvær – fellesskapet rundt dansen og kaffekoppen er minst like viktig, forteller en livsglad leder.

- *Hva gir dansen?*

- Du blir glad av å danse, får sosial kontakt, bedre kondisjon og koordinering, styrket muskulatur, bevaring av leddfunksjonen og økt konsentrasjonsevne.

- *Hvordan kan man bli med i Tempe seniordans?*

- Vi har åpen dør til festsalen hver mandag kl. 11-13 for de som vil se hva seniordans er. Du kan også ta kontakt på tlf. 95439348 for mer informasjon, avslutter den alltid like positive danselederen Aud Eli Folgerø.

Vi i Tempe- og Leira menighet takker Tempe seniordans for at de stiller opp på våre formiddagstreff med danseoppvisning, der de inviterer deltagerne til bevegelse etter musikk. Dette gir ny energi i hverdagen og de er med på å spre

Rema sliter..
- men ikke i Fossegrenda

Det har stormet rundt dagligvarekjeden REMA 1000. Mange har vært sinte på lavpriskjeden fordi butikkene har sluttet å selge varer som kundene ønsker seg. Spesielt på Vestlandet og i Nord-Norge har det kommet fram en betydelig frustrasjon blant annet fordi REMA 1000 har bestemt å slutte å selge lokalproduserte varer. Nord-Norge reagerte kraftig på at REMA 1000 skulle slutte å selge MAC-ølet. Det samme skjedde på Vestlandet der man ville slutte å selge det lokale ølet. I tillegg kom en nyordning med appen «Æ» som skulle gi redusert pris på de første og mest vanlige varene. Som følge av alt dette oppsto det frustrasjoner og irritasjoner.

I vår menighet har vi to REMA 1000 butikker, en i Fossegrenda og en på Nidarvoll.

Vi har snakket med lederen av REMA 1000-butikken i Fossegrenda, Jørgen G. Johnsen, om hvordan de opplever «styret» som har vært i media den senere tiden om REMA 1000.

Jørgen G. Johnsen forteller at de i Fossegrenda ikke har merket så mye til at REMA 1000 har vært negativt omtalt i media. Omsetningen i deres butikk har holdt seg noenlunde stabil.

- Men som driver av en REMA 1000-butikk følger vi med i hva som skjer. Det er ikke så artig å lese om at vår «kjede» blir hengt ut slik det har vært den senere tiden. Det går inn på oss. Vi ønsker på ingen måte å være negative til verken kunder eller vareleverandører. Men vi er og skal være en lavpriskjede. Det forplikter oss til å søke etter de beste varene i markedet til lavest mulig pris. Det betyr at vi må si nei til varer som ikke konkurrerer i pris og kvalitet. Da kan det oppstå konflikter med lokale produsenter i forhold til innpass i det landsdekkende forhandlernettet. Det kan skape lokalt engasjement, slik som på Vestlandet. Selvfølgelig er REMA 1000 interessert i å gjøre gode forretninger, men vi tjener ikke penger hvis ikke kundene er fornøyd med oss. Derfor er det aller viktigste å ha fornøyde kunder som kommer igjen og igjen og handler hos oss. Vi strekker oss langt for å tilfredsstille kundenes ønsker om vareutvalg. På Vestlandet og i Nord-Norge var vi ikke heldige med våre vurderinger av kundenes ønsker,selv om ønskene etter vår mening ikke samsvarte med pris og kvalitet. Lokalpatriotismen er sterk. Det har vi lært.

Jørgen G. Johnsen sammen med butikkassistenten Ida.

Ellers er det en trend i alle dagligvarekjeder at man utvikler og produserer mer og mer egne matvareprodukter. Coop-kaffen er et godt eksempel på det. REMA 1000 er i full gang med å utvikle egne matvareprodukter. Noen er allerede i butikkene, andre er på vei. Så velkommen til din nærbutikk!

BOU

«Pilegrimsvert møter pilegrim»: Pilegrimsvert Kjersti Lunden Nilsen i et av mange møter i Pilegrimsgården, her tar hun imot tyske Raphael Braun.
Foto: Gunnar Prytz Leland

Utrolige historier i Pilegrimsgården

- Å være vert i Pilegrimsgården har ført meg i kontakt med spennende mennesker og utrolige historier fra hele verden, sier Gunnar Prytz Leland, leder for Pilegrimsfellesskapet St. Olav. Nå er han på jakt etter nye frivillige til å ta imot pilegrimsvandrerne til Trondheim.

Behovet for verter i Pilegrimsgården øker i takt med tilstrømningen. I fjor registrerte Prytz og hans medarbeidere 2300 vandrere til mottakssenteret mellom Nidarosdomen og Nidelven. Tallet har økt for hvert år, og stadig flere benytter muligheten til naturoppleveser, rekreasjon og ettertanke.

- Vi har et mål om at alle som kommer hit til Pilegrimsgården skal få en personlig velkomst, og bli møtt av god atmosfære og gjestfri stemning. Mange av pilegrimene er i en livsfase preget av endring. De har gjerne brukt turen hit til Trondheim til å reflektere over liv og tro, og da er det et privilegium å få være den som står her og tar imot dem, sier Gunnar Prytz Leland.

Stort behov

Sammen med pilegrimsprest i Nidaros, Einar Vegge, gjør han nå et fremstøt for å få flere frivillige pilegrimsverter før sommeren. Utgangspunktet er at det skal stå verter klare på Pilegrimsgården hver eneste dag i tidsrommet 12. juni -22. september. Samtidig trengs det frivillige i «Pilegrimsboden» ved Nidarosdomen og på stand under Olavsfestdagene.

Med en slik ambisjon, og med tanke på at pilegrimsbesøket er i vekst, er det stort behov for et bredere vertskap.

- Vi håper at mange vil melde seg som pilegrimsverter. Vi vil tilpasse antall vakter etter den enkeltes ønsker og muligheter, og vi tilbyr en kurskveld i forkant. Dette er et frivillig engasjement som vil gi mange gode og spesielle opplevelser tilbake, og et møte med en sterk og inspirerende pilegrimskultur, sier Prytz Leland.

Pilegrimsmottaket skal være bemannet hver dag kl. 1400-1800. Den som ønsker å stille som pilegrimsvert kan ta kontakt med Pilegrimsfellesskapet St. Olavs (www.pilegrimsfellesskapet.no) eller Gunar Prytx Leland (e-post: gunnar.prytz@hotmail.com). Kurskvelden vil bli holdt på Pilegrimsgården 5. april.

Prisbelønnet arbeid

I tillegg til å organisere mottaket ved Pilegrimsgården, arrangererer Pilegrimsfellesskapet St. Olav også egne treff og vandringer.

I 2015 ble fellesskapet tildelt Trondheim kommunes kulturpris. Men for at driften skal fortsette i samme takt, trengs det altså nye frivillige og pilegrimsverter.

- Kulturprisen understreker at Pilegrimsfellesskapet St. Olav har blitt en særdeles viktig aktør. Foreningen har stor betydning for at vi skal klare å opprettholde Trondheim som et av de store pilegrimsmålene. Derfor er det viktig at vi får flere frivillige. Det er bare å melde seg på, sier pilegrimsprest Einar Vegge.

«Pilegrimsboden»: Hans Morten Løvrød og Gunn Nancy Hallsetrønning er noen av dem som har fått gylne sommerøyeblikk ved å ta imot pilegrimer til Trondheim
Foto: Gunnar Prytz Leland

22 tredjeklassinger startet vinterferien 22. februar som Tårnagenter i Bratsberg kirke. De utforsket kirkerommet der de skulle finne hemmelige meldinger, løse kryssord, avkode beskjeder, bli kjent med orgelet og klatre opp i kirketårnet for å utforske kirkeklokkene. De avsluttet med å opptre på gudstjenesten på søndag, blant annet med dramatisering av den barmhjertige samaritan. Syv konfirmanter hjalp til. Elisabeth Lund ledet opptrinnet på gudstjenesten (bildene).

Kongens fortjenestemedalje til Elin Rø Ludvigsen

Under den tradisjonelle julekonserten i Leira kapell 20 desember kom Fylkesmannnen i Sør-Trøndelag, Brit Skjelbred, til alles store overraskelse, for å overrekke Kongens Fortjenestemedalje til Elin Rø Ludvigsen. Hun fikk medaljen fordi hun har gjort en stor og ekstraordinær innsats i samfunnet vårt på flere områder. Fylkesmann Brit Skjelbred holdt en lang og innholdsrik tale om hva Elin Rø Ludvigsen har gjort helt siden hun som ungdom i 1959 ble valgt til leder for ungdomsorganisasjonen til Det Norske Totalavholdsselskaps Ungdomsforbund. Siden har det gått slag i slag spesielt innenfor avholdsbevegelsen, sang og menighetsarbeid. Og selv om hun begynner å bli en voksen dame som ganske snart nærmer seg gjennomsnittlig levealder for kvinner i Norge, er hun fortsatt svært aktiv både i avholdsbevegelsen og i menighetslivet. Hipp hurra for ei framifrå dame!!

Menigheten feiret henne 1. mars i sokkelen på kirka. Mange brakte hilsner. Hun skal møte kongen på slottet 4. april.

BOU/SS

Herborg Finnset overtar som prost i Strinda

Den 25. januar 2017 begynte Herborg Finnset som prost i Strinda prosti. Hun tar over etter Tora Samseth som sist høst gikk av med pensjon.

Herborg Finnset er utdannet ved Det teologiske menighetsfakultet, og ble ordinert til prest i Oslo i 1988. Hun har bred erfaring fra arbeid med samisk kirkeliv, og har også vært med på å etablere og drive Tromsø Internasjonale Kirkefestival.

Herborg Finnset er ei skikkelig nordlandsdame på 55 år fra Sørreisa. Her vokste hun opp som yngst av 4 søsken, en skikkelig attpåklatt. Foreldrene var aktive blant.annet i Misjonssambandet. I det Nord-Norske bibelbelte kunne man gå på møtene mellom de ulike misjonsorganisasjonene. Det var ikke så nøye.

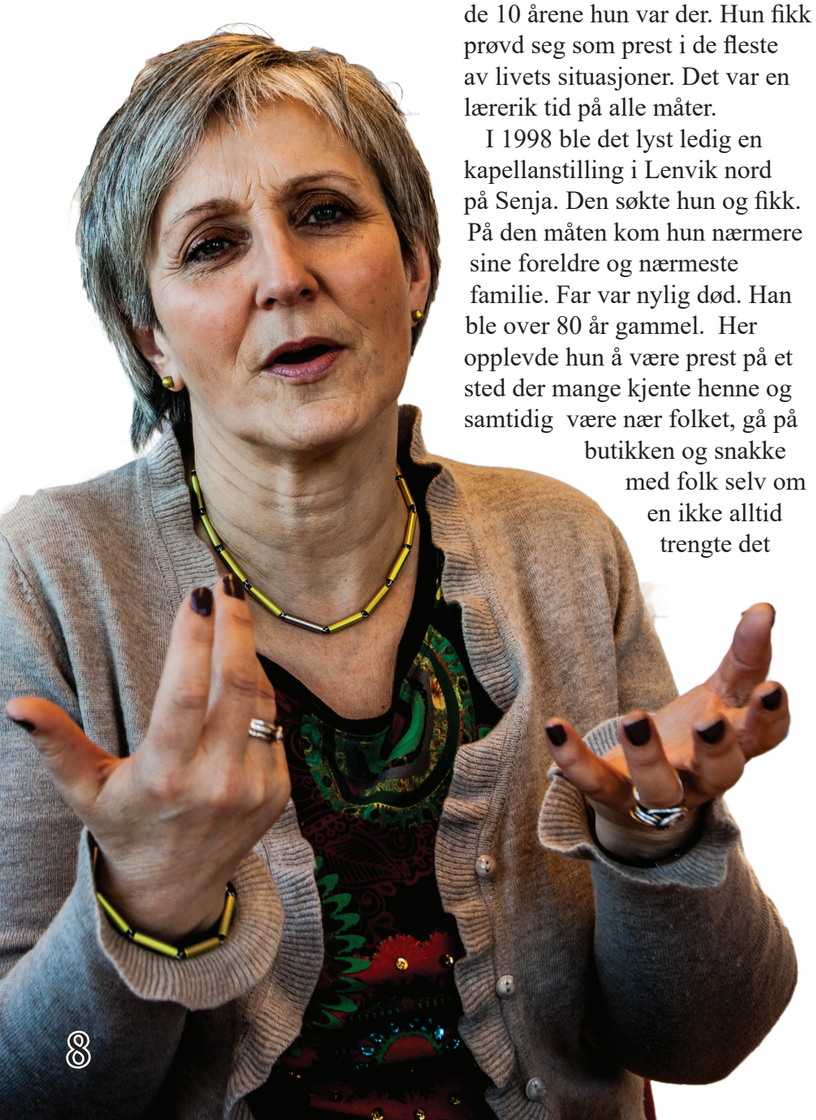

Etter videregående var Herborg Finnset litt usikker på hva hun skulle satse på av utdanning. Hun gikk et år på folkehøgskole, og så en dag kom det for henne at hun ville bli prest. Etter syv år på Menighetsfakultetet begynte hun som residerende kapellan i Hammerfest. Her trivdes hun og fikk to jenter og en gutt i løpet av de 10 årene hun var der. Hun fikk prøvd seg som prest i de fleste av livets situasjoner. Det var en lærerik tid på alle måter.

I 1998 ble det lyst ledig en kapellanstilling i Lenvik nord på Senja. Den søkte hun og fikk. På den måten kom hun nærmere sine foreldre og nærmeste familie. Far var nylig død. Han ble over 80 år gammel. Her opplevde hun å være prest på et sted der mange kjente henne og samtidig være nær folket, gå på butikken og snakke med folk selv om en ikke alltid trengte det en kjøpte. Hun var ofte innom lærerværelsene på skolene for å slå av en prat.

I 2005 begynte hun å se seg om etter en prostestilling. Og den første prostestillingen som ble lyst ledig i bispedømmet, var domproststillingen. Skulle hun våge å søke på den? Hun bestemte seg for å prøve. Hun følte det var litt dristig, men også utfordrende og spennende. Like før jul mens hun sto og bakte julekaker, ringte biskop Per Oskar Kjølås og fortalte at han hadde satt henne øverst på innstillingen til departementet som ny domprost i Tromsø. Da svidde jeg av omgangen med julekaker som jeg holdt på med, forteller Herborg Finnset.

Det ble 12 år som domprost i Tromsø. En rik og spennende tid der hun fikk prøvd seg i mange ulike situasjoner og sammenhenger, og hvor hun høstet viktige og nyttige erfaringer om prestens og kirkens rolle i samfunnet. Der det er mennesker som samhandler og er avhengig av hverandre, skjer det mye fint og godt. Men det er her det også oppstår spenninger og uenigheter. Prestetjenesten er, sier Herborg Finnset, mange ganger full av utfordringer som man må jobbe hardt for å finne gode løsninger på. Som prost er det viktig å ta vare på gudstjenestelivet midt oppe i ledelse og organisering av alt som har med kirken å gjøre. For meg er det særlig viktig at prosten ikke mister taket på gudstjenestelivet.

- Jeg vil ikke inn i den regulære prestetjenesten, men jeg vil gjerne brukes som vikar eller steppe inn om nødvendig, og kanskje blir jeg etter hvert mer å se på gravferder også. Jeg må passe på ikke å miste taket i det som er selve pulsen på de du leder, nemlig de som er med i selve gudstjenesten. For meg er gudstjenesten det aller viktigste. Det er der kirkens liv leves, selve hjertet i menighetene, der vi møtes alle. Vi skal ikke se smått på det som foregår ved kirkelige handlinger, som for eksempel gravferder som møtested. Og jeg tror at når folk har vært i en gravferd så tenker de at nå har jeg vært i kirka denne uka. Det du som prest formidler i en gravferd, har betydning for alle som er der. Her kan du formidle mye tro og håp.

Vi stiller Herborg Finnset noen spørsmål om hva hun ønsker i tjenesten som prost i Strinda:

- Det er ikke alle menigheter som fungerer like godt. Oppmøtet i gudstjenester og ulike aktiviteter er sviktende. Hva kan vi gjøre med det?

- Det er en utfordring. Vi må tenke alternativt. I Trondheim er der mange menigheter. Kanskje kan det være aktuelt å se nærmere på menighetsstrukturene. Trenger vi så mange menigheter? Kan vi oppnå mer med å gå sammen og på den måten få et sterkere og større samhold og fellesskap? Av og til må vi rydde litt i huset, Den norske kirke.

- I mindre menigheter er det få ansatte. Da er man mer sårbare ved blant annet sykdom. Å stå alene med ansvaret kan være tungt. Når vi er flere sammen om oppgavene, står vi sterkere og det gir en god følelse. Jeg har tro på at samarbeid mellom ulike sogn kan være en god vei å gå i mange situasjoner.

- Nå har man for eksempel lagt opp til samtalegrupper og hverdagsgudstjenester i Strinda og Berg kirker. Det handler blant annet om det som foregår rundt trosopplæringstiltak, hvordan vi tar vare på de foreldrene som kommer med barna, hva gjør vi for dem, og hva gjør vi for foreldrene. Det er kjempespennende!

- Hva er den største utfordringen du ser for deg som prost i Strinda?

- Jeg tror den store utfordringen kirken har i både i Strinda prosti og ellers er å etablere en større kontaktflate mot de som bor her. Kirka må være engasjert i vanlige menneskers liv og på den måten vise at vi bryr oss. Gjennom å utvide kontaktflaten, kan kirka bli mer tydelig på hva den har å fare med.

- Men til syvende og sist er det

oppfølging av prestetjenesten som er prostens viktigste oppgave. Jeg skal være med å legge forholdene best mulig til rette for prestene i prostiet. Samtidig har jeg også en viss innvirkning på hvordan prestene best kan brukes i prostiet.

- Jeg må passe på å samarbeide godt med fellesrådslinja, og jeg skal være med å styrke menighetsrådene i hver menighet, være en faglig rådgiver. Prostejobben er både utfordrende og krevende.

Herborg Oline Finnset ble innsatt som prost i Strinda prosti av biskop Tor Singsaas 5. februar 2017

BOU

Starten på reformasjonen

Den 31. oktober 1517, kvelden før Allehelgensdag, slo Luther opp 95 teser på døra til slottskirken i Wittenberg. På den måten ville han, etter tidens skikk, invitere til en offentlig akademisk disputas om avlaten, for å få avklart spørsmålet og komme misbruk til livs. Han hadde ikke til hensikt å bryte med kirken. Likevel var det dette som satte reformasjonen i gang. (Tesene ble sendt til erkebispen av Mainz og biskopen av Brandenburg. Det er Phillip Melanchton som har opplyst at de ble slått opp på kirkedøra.)
Overskriften lydde slik:

Av kjærlighet til sannheten og iver etter å få brakt den for dagen skal følgende setninger drøftes i Wittenberg under forsete av den ærverdige fader Martin Luther, magister i de frie kunster og i den hellige teologi og ordentlig professor i teologi sammesteds. Han ber om at de som ikke selv kan være til stede og drøfte saken muntlig med ham, vil gjøre det skriftlig. I vår Herre Jesu Kristi navn. Amen.

Noen av tesene lydde slik:

1. *Når vår Herre og mester Jesus Kristus sier: «Gjør bot…», så vil han at de troendes hele liv skal være en bot.*
27. *De som sier at sjelen flyr ut av skjærsilden så snart pengene klinger i kisten, forkynner menneskelærdom.*
37. *Enhver sann kristen, enten han er levende eller død, har del i alle Kristi og kirkens goder, også uten avlatsbrev.*
81. *Den frekke forkynnelse av avlat gjør at det er vanskelig, selv for lærde menn, å verne pavens verdighet mot bakvaskelser og nærgående spørsmål fra legmenn.*

Steinar Supphellen

Ung Messe i Tempe kirke

På gudstjenesten søndag 19. mars deltok konfirmantnene i en fullsatt Tempe kirke. De framførte et situasjonsspill om den barmhjertige samaritan og deltok i skriftlesning og andre innslag i gudstjenesten. Etter gudstjenesten var alle samlet til kirkekaffe i sokkeletasjen. Mange av konfirmantforeldrene var også tilstede. Konfirmantene hadde vært på konfirmantweekend, og det ble fortalt om opplevelser derfra. *SS*

å Leve sammen..

«I dag er det valgets evangelium som vinner terreng. Du skal ikke ha noen annen fortelling enn din egen» (Håvard Nyhus i Vårt Land, 9.3.2017). Dette gjør seg gjeldende også i Kirken. På flere områder i Kirkens liv er meningene mange. Autoritetene er svekket. Tolkningene spriker. Overbevisningene er sterke og forskjellige. Noen opplever at grunnen blir utrygg eller svikter, og noen av dem igjen melder seg ut av kirken.

Samfunnsutviklingen går fort. Nye problemstillinger melder seg. Dette vil prege også Kirkens liv og menighetenes virke i minst like stor grad i tida som kommer, som det gjør nå. Hvordan skal vi som menighet leve med det? Spørsmålet går til soknepresten i Tempe og Leira, Knut Kittelsaa:

- Vi må innstille oss på å leve med forskjellighet, og vi må leve i at det Gud gjør for oss er mye større enn de testspørsmålene som vanligvis utgjør skillet mellom oss. Når vi tolker Bibelens budskap, kommer vi av og til til ulike resultater, og da kommer spørsmålet: Har vi holdt oss til Bibelens ord? Men hva er det å være tro mot Bibelens budskap? Det går an å bli så opptatt av enkelte ord og utsagn i Bibelen, at en ikke får øye på helheten. Det ligger i tiden at vi har en tendens til å velge den forståelsen som ligner mest vår egen. Enkelte ganger blir tolkningen derfor farget av en «forhåndsforståelse» som gir en sterk overbevisning om at en selv har rett og andre tar feil. Men hvordan kan vi være så overbevist om at vår egen oppfatning er den riktige?

- *Når vi må leve og fungere sammen med ulike syn på viktige ting, hvordan kan vi beholde fellesskapet da?*

- Vi trenger først og fremst å se at vi deler den samme tro, med den samme trosbekjennelse, selv om vi har konkludert ulikt i mange spørsmål. Ofte dreier uenigheten seg om moralområder som er knyttet til samfunnslivet. Skal det få splitte kirken? Gudstjenesten er egnet til å binde sammen. Her er relasjonen mellom Gud og mennesker hovedsaken. Har vi alle en relasjon til Gud, har vi også en relasjon til hverandre. Vi må være bevisst på at fellesskapet i menigheten må pleies. Det er viktig å synliggjøre det vi har felles, og hva vi i fellesskap arbeider for. Å ha et interessefellesskap gir styrke.

- *Hvordan kan vi styrke fellesskapet i menigheten?*

- Det er viktig å være åpne om hva vi mener og holder for å være riktig forståelse på de forskjellige områdene. Det er viktig at vi respekterer hverandre, selv om vi ikke er enige. Og det er viktig at vi anerkjenner at den enkelte menighetslem kan trenge et tilleggsfellesskap utenom menigheten, der vedkommende kjenner seg heime. Det minner meg om en opplevelse jeg hadde i Phoenix i USA under et besøk til en menighet der for flere år siden. Jeg spurte pastoren hvordan de tok seg av nye som kom til menigheten. Da fortalte han at i byen var det 7 forskjellige samarbeidende menigheter med hver sine særpreg. Når det kom en ny deltaker på en gudstjeneste som ønsket seg en menighet å tilhøre, så intervjuet de han om bakgrunn og åndelig ståsted. Da kunne det hende at de i fellesskap kom til at han heller burde slutte seg til en av de andre menighetene.

- *Hvis du etter dette kort skulle oppsummere mulighetene for menigheter som sliter med samarbeidet, hva ville du da si?*

- Kirken har vært gjennom mange stormer før, tenk på kirkekampen i første del av 1900-tallet. Veien til fortsatt fellesskap må søkes i en tålmodig aksept av ulikheter, koblet sammen med en felles samling omkring Guds gaver og Guds nåde. Gud er større enn oss. Hans fellesskap skapes av hans kjærlighet, ikke av vår innsats. Vi kan ikke bygge Guds rike på egen hånd. Men vi får ta imot det av hans hånd, gjennom vår tro på Jesus Kristus. Den gaven er stor nok til å tåle all vår uenighet og samle oss, tross den avstanden vi opplever oss imellom. For meg gir det ikke mening å bryte ut av et fellesskap Gud har gitt fordi jeg er uenig med andre som tar del i det. Men vi må jo ikke hele tiden plage oss selv og hverandre med nærvær, dersom vi kan skape ulike fellesskap som alle er en del av den ene kirke.

OS

Gudstjenester Tempe og Leira

2. april – 4. s. i fastetida
Leira kapell kl. 11.00: Høymesse. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

13. april – Skjærtorsdag
Leira kapell kl. 17.00: Gudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til menighetens virksomhet.

14. april – Langfredag
Tempe kirke kl. 11.00: Pasjonsgudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til menighetens virksomhet.

16. april – Påskedag
Tempe kirke kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til Det norske misjonsselskap

23. april – 2. s. i påsketida
Tempe kirke kl. 11.00: Høymesse. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

30. april – 3. s. i påsketida
Leira kapell kl. 11.00: Høymesse. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

7. mai – 4. s. i påsketida
Tempe HVS Festsalen kl. 11.30: Gudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa og diakon Pål Arne Winsnes. Ofring til Stefanusalliansen – Norsk misjon i Øst.

Lørdag 13. mai
Leira kapell kl. 13.00: Gudstjeneste med konfirmasjon. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

14. mai – 5. s. i påsketida
Tempe kirke kl. 11.00 og 13.00: Gudstjenester med konfirmasjon. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

21. mai – 6. s. i påsketida
Leira kapell kl. 11.00: Familiemesse. Kirkebok til 6-åringer. Spr. Knut Kittelsaa og men.ped. Elisabeth Lund. Ofring til Søndagskoleforbundet.

25. mai – Kristi Himmelfartsdag
Tempe kirke kl. 11.00: Høymesse. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

4. juni – Pinsedag
Tempe kirke kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til menighetens virksomhet.

5. juni – 2. pinsedag
Strinda kirke kl. 11.00: Prostidag i Strinda prosti. Prost Herborg Finnset og flere.

11. juni – Treenighetssøndag
Tempe kirke kl. 11.00: Høymesse. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til menighetens virksomhet.

18. juni – 2. s. i treenighetstida
Leira kapell kl. 11.00: Høymesse. Spr. Esbjørn Hummelgård. Ofring til menighetens virksomhet.

25. juni – 3. s. i treenighetstida
Ved Nidelven kl. 11.00: Friluftsgudstjeneste. Spr. Knut Kittelsaa. Ofring til menighetens virksomhet. Kirkekaffe og servering etter gudstjenesten. Avskjed med Kittelsaa.

Oppstrinda helselag *Vårprogram*

April
Tirsdag 4: Gågruppe kl.11.00.
Mandag 24: Medlemsmøte kl.11.00.
Tema bestemmes senere.
(Denne datoen pga påsken).
Tirsdag 25: Gågruppe kl.11.00.
(Denne datoen pga påsken).

Mai
Tirsdag 9: Gågruppe kl.11.00.
Mandag 15: Medlemsmøte kl.11.00.
Temaet bestemes senere.
Tirsdag 23: Gågruppe kl. 11.00.
(Denne datoen pga 17. mai).
Onsdag 31: Sommertur.
Innbydelse kommer i posten

Juni
Tirsdag 6: Gågruppe kl.11.00.
Siste tur før sommeren.
Alle tar med mat og drikke, og vi legger turen utenfor byen.Turlederen ordner med gratis transport.

Kommende aktiviteter og samlinger i Tempe og Leira

Aktiviteter i Tempe og Leira april – juni 2017:

4. 4 kl. 11.00: **Formiddagstreff** i Leira kapell. Kåseri, bevertning, utlodning og andakt.

4. 4 Om ettermiddagen: **Fasteaksjonen** til Kirkens Nødhjelp.
Bøsseinnsamling ved konfirmanter og andre.

18. 4 kl. 11.30 **Formiddagstreff** i Festsalen ved Tempe HVS: .
Formiddagsmat, besøk av Babysang, sang og musikk, utlodning og andakt.

2. 5 kl. 11.00: **Formiddagstreff** i Leira kapell. Kåseri, bevertning, utlodning og andakt.

3. 5 kl. 17.00: **Dugnad** med rydding og vårstell utenfor Tempe kirke.
Klargjøring til konfirmasjon. Bevertning underveis. Ta gjerne med rive og kost.

16. 5 kl. 11.30 **Formiddagstreff** i Festsalen ved Tempe HVS:
Formiddagsmat, kåseri, sang og musikk, utlodning og andakt.

23. 5 kl. 18.00: **Grillkveld** i parken ved Tempe kirke. Mat, leiker, sang og musikk, andakt.
Om været tvinger oss holder vi kvelden inne i underetasjen.
Følg med i andre kunngjøringer om det blir sommertur med formiddagstreffet i Leira kapell. Dag og opplegg er ennå ikke klart.

13. 5 kl. 11.30 **Formiddagstreff** i Festsalen ved Tempe HVS:
Formiddagsmat, kåseri, sang og musikk, utlodning og andakt.

Sokneprest Kittelsaa slutter

Sokneprest Knut Kittelsaa, som kom til Tempe og Leira menighet 1. september 2015, holder sin avskjedsgudstjeneste søndag 25. juni i friluftsgudstjenesten ved Nidelven. Han har bedt om å få fratre som prest for å bli pensjonist, etter nær 42 års tjeneste i Nidaros bispedømme. I Tempe har Kittelsaa ved siden av ordinær prestetjeneste også vært operativ leder for alle ansatte på vegne av prost og kirkeverge, og har gjennomført et prosjekt i personalstaben.

Kittelsaa begynte sin tjeneste i Nidaros bispedømme som residerende kapellan i Inderøy fra 1975 til 1980. Senere har han vært prest i Ranheim i 11 år og i Bakklandet i nær 25 år før han kom til Tempe. I 1995-1997 var han prosjektleder for kirkens aktiviteter i Tusenårsjubileet i Trondheim. Kittelsaa sier at han nå ser fram til roligere dager som pensjonist. Sammen med ektefellen flytter han i april til nybygd leilighet i Ranheimsfjæra.

Oppstrinda helselag:

Medlemsmøte. Medlemsmøtene holdes i Tempe Kirke, sokkelen, kl 11.00 – kl 13.30.

Gågruppe. Vi møtes utenfor Tempe kirke annenhver tirsdag kl.11.00 (se datoene i programmet) og vi går i ca. 1 time. Vi finner et sted i nærheten av kirka hvor vi kan drikke kaffe. Det vil alltid være en gruppeleder med på turene som avsluttes ved Tempe Kirke. Husk brodder/sko med god såle når føret er litt vanskelig. Bli med ut å gå og opplev vinteren, våren og forsommeren i sosialt samvær med andre som trives ute.

Fotpleie: Fotpleier Anita A. Hesselberg har sin virksomhet på Nidarvoll helsehus, Klæbuveien 198, 7004 Trondheim. Buss nr.55 stopper i nærheten av helsehuset. Hun ønsker alle faste kunder samt nye velkomne der. Timebestilling: Mandag – fredag kl.09.00 – 15.00. Tlf. 976 13 847.
Hun gir kr.50 i reduksjon for helselagsmedlemmer.

Styret i Oppstrinda helselag: Leder Astrid Stokholm tlf. 73 96 74 38, mob. 911 92 678
Nestleder Gunveig Øien tlf. 73 96 74 17, mob. 918 36 404

Torbjørn Bredesen
BLIKKENSLAGER
ETABL. 1972
Stubbanveien 12, 7037 Trondheim
Tlf. 73 96 75 17 - Mobil 976 07 731

REMA 1000
Fossegrenda
Åpningstider 07-22 (08-20)

Liv etter fødselen?

Et tvillingpar snakker sammen i mors mage:
– Si meg, tror du egentlig på et liv etter fødselen?
– Ja, selvfølgelig gjør jeg det! Her inne vokser vi og blir sterke for det vi skal møte senere, der ute.
– Jeg tror ikke noe på alt det der, det er bare dumheter. Det kan ikke være noe liv etter fødselen, for hvordan i alle dager skulle det kunne være?
– Ja, helt nøyaktig vet ikke jeg heller. Men det er sikkert mye lysere enn her. Kanskje kommer vi til å gå omkring på føttene våre og kanskje også spise med munnen vår!
– Noe så dumt har jeg aldri hørt! Spise med munnen, for en idiotisk ide. Vi har jo navlestrengen som gir oss mat. Hvordan tror du at du skal kunne gå omkring? Navlestrengen er aldeles for kort for det!
– Jo, men jeg tror allikevel det skal være mulig på en eller annen måte. Alt kommer bare til å være annerledes enn her inne.
– Det er bare sludder! Det har aldri kommet noen tilbake fra livet etter fødselen. Med fødselen er livet slutt! Så enkelt er det! Punktum finale!
– Jeg er enig at ingen vet hvordan livet etter fødselen kommer til å være. Men det jeg vet er at vi da vil kunne se vår mor, og hun kommer til å ta vare på oss!
– Mor??? Du tror da vel ikke på en mor??? Hvor i alle dager skulle hun være??
– Her! Overalt! Omkring oss! Vi er til og lever gjennom henne. Uten henne skulle vi ikke engang eksistere!
– Det er bare prat! Jeg har aldri merket noe til noen mor, altså finnes hun ikke!
– Joda, noen ganger når vi er helt stille kan du høre henne synge og snakke. Bare kjenn hvordan hun har omsorg for den verden vi lever i.

Vil du bli pilegrimsvert på Nidaros Pilegrimsgård i sommer?

Som pilegrimsvert vil du treffe pilegrimer i alle aldre fra forskjellige land og med forskjellig bakgrunn. Du får også mange hyggelige arbeidsvenner blant de frivillige som er opptatt av å gi pilegrimene en god opplevelse når de kommer fram til målet Nidarosdomen og pilegrimsbyen Trondheim.

Ny kirketjener

Ingunn Walle ble ansatt som ny kirketjener 3.1. i Tempe og Leira menighet, samt Bratsberg. Ingunn jobber til sammen 50 prosent i menighetene

Tempe og Leira menighet:

Epost: post.tempe.trondheim@kirken.no
Sokneprest Tempe og Leira.
Knut Kittelsaa .....tlf. 901 33 803
Sokneprest Bratsberg:
Esbjørn Hummelgård: .....tlf. 953 69 982
Diakon Pål Arne Winsnes: .....tlf. 908 00 685
Kantor Øystein Løvli: .....tlf. 953 34 862
Menighetspedagog Elisabeth Lund: .....tlf. 941 30 768
Menighetsforvalter Anne Marit Bjørklid: .tlf. 953 35 124
Kirketjener Ingunn Walle.....tlf. 953 31 822.
Felles sentralbord: .....tlf 994 36 000
Leder i Tempe og Leira menighetsråd
Bjørn Olav Træthaug: ..... tlf 911 12 822
Kontonr til menigheten:..... 1503.81.70543
Givertjeneste: Kto nr 1803.81.40543, VIPPS: nr 75874

Menighetsbladet:
Giro: 1503 81 70543
Annonsepris: kr 12,-pr mm/spalte.
E-post: menighetsblad.tempe@gmail.com

Red: Otto Sjelmo (OS)
Bernt Olav Utgaard (BOU)
Skule Sørmo (layout) (SS)

Opplag: 5200 Trykk: Fagtrykk AS
Kildereferanse er oppgitt med QR-kode.

QR-kode for Tempe og Leira menighet på Facebook (t.v.) og på hjemmeside (t.h.):

Døpte i Tempe og Leira sokn:

Liv Eline Rødset	Leira kapell
Oskar Herje Saxhaug	Leira kapell
Emma Louise Solum	Leira kapell
Oscar Eggen Stølen	Otrøy kirke
Adrian Heimdal Ukkelberg	Leira kapell
Herman Ervik Pedersen	Tempe kirke
Kaja Nordstad Ytterhus	Strinda kirke
Malia Gundersen	Tempe kirke
Maja Louise Smith Lilleeng	Strinda kirke
Isak Haugen Fredagsvik	Leira kapell
Olav Hjalmarson	Lade kirke
Lilly Lusie Muller	Leira kapell
Erle Thun Rønning	Leira kapell
Rakel Måsøval Sørensen	Leira kapell
Eva Dreier Bjørnaas	Alstadhaug kirke
Maximilian Louis Borchgrevink-Hummelgård	Leira kapell
Odin Rødsjø Danielsen	Leira kapell
August Olden Steen	Leira kapell

(Periode: 20.11. til 18.3.)

Døde i Tempe og Leira sokn

Nils Ingar Wærdahl
Knut Løvseth
Øystein Hafstad
Erling Segtnan
Marit Ås
Einar Kristian Ottesen
Kåre Pettersen
Magnar Torbjørn Taksgård
Ove Wågbø
Harald Kleveland
Gunnar Arnold Margido Skjetne
Asbjørn Olav Tjeldflåt
Bernt Helmer Dahl
Hedley Swendgaard
Thunni Elinor Schjølberg
Astrid Judith Fostvedt
Harriet Leistad
Willy Johannessen
Per Johan Gjønnes
Bjørg Irene Ahlsen
Bo Gunnar Näslund
Steinar Lie
Jorun Arnhild Nygård
Anna Eriksson
Annbjørg Julie Aune

(Perioden 28.11. til 18.3.)

Den lamme ble frelst på grunn av de andres tro

Hvem som trodde på Jesus i fortellingen om den lamme mannen som ble firt ned fra taket, vet vi ikke helt sikkert. Men da Jesus så deres tro, tilgav han den lamme hans synder. Han ønsket kanskje helst at han skulle bli frisk, så vi vet ikke om han ble skuffet "bare" av å få syndstilgivelse. Da de skriftlærde anklaget Jesus for gudsbespottelse, ba han den lamme reise seg og ta båren sin og gå hjem. Jesus gjorde dette som tegn på at han hadde makt til å tilgi synder. Det betyr egentlig mye mer enn "bare" å bli frisk. Det var da den lamme ble frisk at folket lovpriste Gud. Det var et mer synlig tegn..

Esbjørn Hummelgård tok i sin preken søndag 19. februar fram at det var de som bar den lamme til Jesus og firte ham ned fra taket som hadde tro. Det var det som gav den lamme syndenes tilgivelse, - og som også gjorde at han ble frisk . Beretningen sier ikke noe om den lammes tro.

I dag er det er mange som blir båret fram for Jesu føtter av bønner fra andre troende. De kristne har et stort ansvar i å hjelpe andre gjennom forbønnens tjeneste. SS

Les prekenen her